

क्षणाः समर्था एवेति वक्तव्यम् । न चेदेवं कोऽपि न समर्थः स्यादाद्यविज्ञानसन्तानवर्त्तिताविशेषात् । सर्वे समर्था इति पक्षे कार्यक्षेपाहुपपत्तिः ततश्च कादाचित्-
कत्वनिर्व्याहृत्य शब्दस्यैव परसम्बन्धविषयाः सुखादि-
विषयाः षडपि प्रत्ययाश्चतुरः प्रत्ययान् प्रतीत्योत्पद्यन्ते
इति चतुरेणाभिन्नतायच्छमतिना स्नातुभवमनाच्छाद्य
परिच्छेत्तव्यम् । ते चत्वारः प्रत्ययाः प्रसिद्धाः आलम्बन-
समनन्तरसहकार्यधिपतिरूपाः । तत्र ज्ञानपदवेदनीयस्य
नीलाद्यवभासस्य चित्तस्य नीलालम्बनप्रत्ययात् नीला-
कारता भवति, समनन्तरप्रत्ययात् प्राचीनज्ञानाद्बोधरूपता,
सहकारिप्रत्ययादालोकात्, चक्षुषोऽधिपतिप्रत्ययाद्विषय-
ग्रहणप्रतिनियमः । विदितस्य ज्ञानस्य रसादिस्थाधारण-
प्राप्तेर्नियामकं चक्षुरधिपतिर्भविष्यतीति लोके नियामक-
स्थाधिपत्वोपलम्भात् । एवं चित्तचैतात्मकानां सुखा-
दीनां चत्वारि कारणानि दृष्टव्यानि । एवं चित्तचैतात्म-
कस्तम्बः पञ्चविधः रूपविज्ञानवेदनासंज्ञासंस्कारसं-
ज्ञकः । तत्र रूप्यन्त एभिर्विषया इति रूप्यन्त इति च
व्युत्पत्त्या सविषयाणीन्द्रियाणि रूपस्तम्बः । आलय-
विज्ञानप्रवृत्तिविज्ञानप्रवाहो विज्ञानस्तम्बः । प्रागुक्त-
स्तम्बद्वयसम्बन्धजन्यः सुखदुःखादिप्रत्ययप्रवाहो वेदना-
स्तम्बः । गौरित्यादिशब्दोक्तेस्त्रिविज्ञानप्रवाहः संज्ञास्तम्बः
वेदनास्तम्बनिवन्धना रागद्वेषादयः क्लेशा उपक्लेशश्च
मदमानादयो धर्माधर्मौ च संस्कारस्तम्बः” सर्वदं
विज्ञानानां क्षणिकत्वेऽपि पूर्वपूर्वक्षणिकविज्ञानसंस्कारा-
णासुत्तरोत्तरविज्ञाने संक्रमः तत्संक्रमाच्च स्वरणं, सुप्तौ
च आलयविज्ञानस्य सत्त्वात् तत्रैव सर्वसंस्काराणामव-
स्थितेः सुप्तोत्थितस्य स्वरणसम्भव इत्यतो बौद्धैः आलय-
पर्यन्तं क्षणिकविज्ञानव्यक्तिधाराणां स्थायित्वसङ्गीक्रियते ।
आलर्क न० अलर्कखेदेम् अण् । चित्तशुक्लरविषे । “निहन्ति-
विषमालर्कं मेघवृन्दमिवानिलः” सुशु० ।
आलवण्य न० न लवणं त० न० अलवण्यस्य भावः ध्वज् ।
लवणरसभिन्नत्वे । नास्ति लवणं यत्र बद्धं तत् त्व वा
न ध्वज् । अलवण्यता स्त्री अलवण्यत्वं त्व न० लवण्यन्त्यत्वे
आलवाल न० समन्तात् लवं जललवमालाति आ+ला+क ।
वृज्मूले सेकायं वृद्धादिनिष्क्रियते जलाधारे सेतौ । “विन्वा-
साय विहङ्गानामालवालान्मुपायिनाम्” रघुः । “विपुला-
लवालवृत्तवारिदणः” भाषः । ४० वस्त्रवः वर्ग्यमध्योऽपि “जर-
दुग्दुग्दुनिभिरिव जटाजालकमण्डलधरैः” (पादपैः) काद०

आलस लि० आलसति ईषत् व्याप्रियते अच् । १ क्रियामन्दे
अलसस्यापत्यम् विदा० अज् । २ अलसापत्ये पु० स्त्री० यून्य-
पत्ये हरिता० फज् । आलसायनः तस्य यून्यपत्ये पु० स्त्री० ।
आलस्य न० अलसस्य भावः ध्वज् । विहितक्रियाकरणायातुत्याहे
आलसञ्च “किमालस्यं च कः शोकः” इति यक्षप्रश्ने “धर्म्म-
निषिक्तयतालस्यं शोकस्त्वज्ञानमुच्यते” भा० व० ११२ अ०
युधिष्ठिरेण लक्षितम् । “शक्तस्य वायुतुत्साहः कर्म्मखालस्य-
मुच्यते” सुश्रुतेन लक्षितञ्च बोध्यम्” सा० द० उक्ते व्यभि-
चारिभावभेदे च “आलस्यं असमर्थाद्यैर्जाड्यं जृम्भासिता-
दिहृत्” यथा “न तथा भूषयत्यङ्गं न तथा भाषते सखीम् ।
जृम्भते सुहृदासीना बाला गर्भभरालसा” सा० द०
“आलस्यादन्नदोषाच्च ऋतुर्विप्रान् जिघांसति” मनुः ।
भारतोक्तधर्म्मक्रियान्यत्वत्वरूपम् अलासस्यम् ।

आलात न० अलातमेव सार्थेऽण् । अलाते वङ्गिदीप्राकारे ।
आलान न० आलोयतेऽल आ+ली+ल्युट् । १ गजबन्धन-
स्तम्भे करणे ल्युट् । २ तद्वन्धनरज्ज्वाम् भावे ल्युट् ।
३ बन्धनमात्रे च । तत्र स्तम्भे । “अरुन्तुदमिवालानमनि-
वाणस्य दन्तिनः” रघुः । “इभमदमलिनमालानस्तम्भशुग-
लमुपहसन्तमिवोरुदण्डद्वयेन” काद० “तद्वजालानतां
प्राप्तैः सह कालागुरुद्रुमैः” बन्धने “गजालानपरिक्षि-
प्तैराक्षौटैः शार्ङ्गमानताः” रघुः ।

आलानिक लि० आलानमिव सार्थे विनयादि० ठक् ।
१ आलाने । आलानं बन्धनं प्रयोजनमस्य ठक् । गजबन्धन-
साधने काष्ठादौ “आलानिकं स्थाणुमिव द्विपेन्द्रः” रघुः
आलाप पु० आ+लप+करणे-घञ् । स्वरसाधनाक्षरे सारिग-
मादौ (आलापचारी) “आलापैरिव गान्धर्वसदीप्यत
पदातिभिः” माघः “आलापैः स्वरसाधनैरक्षरविशेषैः”
मल्लि० । भावे घञ् । २ कथनमात्रे च “काव्यालापाश्च ये
केचित् गीतकान्यखिलानि च” विष्णुपु० आ+लप-
णिच्-अच् । ३ परस्परकथने । “अये दक्षिणेन पुष्पवा
टिकामालापइव श्रूयते” शकु० । एकस्य कश्चित् प्रति
कथने तेन तत्कथनप्रेरणात् तं प्रति कथ्यते इति
परस्परकथनस्य इतरेतरकथनप्रयोज्यत्वात्तथात्वम् ।

आलापन न० आ+लप+णिच्-करणे ल्युट् । १ परस्पर
कथोपकथने आभाषणे आलापशब्देऽस्य प्रवृत्तिहेतुत्व-
मुक्तम् “स्यादालापनमाभाषः इत्यमरः २ स्वस्तिवाचने
च “मङ्गलापनैर्होमैः” रामा० । [२ आभाष्ये
आलाप्य लि० आ+लप+कर्म्मणि ग्यत् । १ कथनीये णिच्-यत् ।